

הנערה מרח' נחלת בנימין, שנראתה כנסיכה באגדה, הפכה

את האגדה למציאות: היא שייכת לצמרת החוג הנוצץ העולמי

כשהיתה נערה, נראתה כדיוק כמו הנסיכה כי ספריהאגדות — יפהפיה, ותמורה, ובעלת שער כדוני רי הגולש עד למוותניה. ואז הפכה למלכה — למלכת המים של ישראל. ולאחר-מכן למלכת-היופי של ישראלי. היא נקראה יהודית מזור, ונפטרה לאמריקה. מאז הגיעו הרבה ידועות על יהודית, וכל פרטיה הביוגרפיים החדשים התפרסמו ברבים. אך מה חיי שבת יהודית על עצמה, על חייה ועל פכיתיה? את זאת גילתה יהודית עצמה לפני כמה ימים.

על מה חולמת נערה קטנה, שאביה הקפדן, יודי יוז, הוא בעל חנות קטנה לתכשיטים ברחוב נחלת בנימין בתל-אביב? אולי על בעל עשירי-עשיר, ועל המוני-המוון בסף, ועל טיולים בכל העולם, ועל בית מפואר, ועל משרי-תים, ועל ירדים השייכים לחברה העולמית הכינהכי נבונה, דוכסים ונסיכים ואיליהון. יהודית מוזרה חלמה על כל אלה. כמו רבות. אבל בניגוד לרבות, כל זה התגשם בחייה.

אחדים להיווכח שאני באמת מאהבת בו. כשנפגשתי איתו לראשונה התרשמתי שהוא מאוד סימפטיקו, חביב ואדיב מאוד, ג'נטלמן אמיתי. "מה שכבש אותי במיוחד היה עקשנותו הגדולה. כשהארבי מחליט להשיג משהו, הוא משיג אותו, ולא חשוב מה יקרה. בעצם, הדברים הקטנים הם שהביאו אותי לכך שאתאהב בו. הוא היה שולח לי פה פרחים, שם בושם, מטלפן אלי המון, מביא לי מתנות בלי-סוף, מחלק לי מחמאות למשל. במשך התקופה שבה הופעתי מטעם המגבית, הוא לא הירשה לי לנסוע לנמל-התעופה במוניות. המוניות מוזרות, היה אומר. לכן העמדת לרשותי את מכוניתו ואת נהגו יום-יום, וכך הייתי נוסעת לכל

נערכה עליידי העולם הזה. זה היה ב-1958, וחשבו שאני בת 17. הם ממש נדהמו כשסיפרתי להם, מאוחר יותר, שאני רק בת 14. ארבע שנים לאחר-מכן, ב-1962, נבחרתי למלכת-היופי של ישראל ונשלחתי לתחרות מים עולם שנערכה בלונג-ביץ, קליפורניה. הייתי אז בת 18. כמו כל מלכות-היופי של ישראל, הופעתי למען המגבית היהודית, ובלוס-אנג'לס הכרתי גבר שהתאהב בי, כך נדמה לי. "כשעברנו עם המגבית לניו-יורק, כדי להופיע שם, הוא טילפן אל הארבי — הארבי זה בעלי — וביקש ממנו לפקוח עין עלי ולהשגיח עלי היטב. הארבי טילפן אלי, וביקש לקבוע פגישה. האם נוכל להיפגש מחר?" שאל.

עולם המוני טרוריסטים" הסביר. הם מבצעים התקפות. אם מזכירים את שמך בעיתון, זה מזמין צרות." הארבי הוא גבר ממוצע-קומה בגיל העמידה, בעל ראש מקריח ו.אישיות כובשת". עובדה: אפילו אשתו אומרת זאת. אשתו היא יהודית מזור. המונית מביאה אותי אל מגרד-השחקים שעל חוף הנהר המיוזחי, ליד בניין האו"ם בניו-יורק. זהו אחד האיורים היקרים ביותר במנהאטן, מאחר שהוא משקיף על הנהר. "כתובת מרשימה" הינה צורך חיוני בעיני האמריקאים, המבקשים להם מקום בפסיגת הסולם החברתי. כתובת כזו היא חלק בלתי-נפרד מן המירוץ אל סמל הרי מעמד. אם תאמר לידידיך, "אני מתגורר

הארבי - הבעל המיליונר

א ל מורוקו" הוא מועדון-הלילה המקום האופנתי ביותר, אליו באים כוכבי קולנוע ומיליונרים לשתות שמפניה, לסעוד את ליבם ולרקוד לצלילי התיזמורת. כאשר מישוה נכנס פנימה ומבחין במיקסורן בעל הביטנה האדומה, המושלך כלאחר-ידי על אחד הכיסאות, נשמעת לחישה על-פני האולם כולו: "הארבי כאן! הארבי כאן!" דממה ריגועית נופלת, ואז אפשר להבחין

יהודית נחלת בנימין - הנסיכה

מקום אליו הצטרפתי להגיע. לאט-לאט זה החל לחזור לתוכי. שלושה חודשים מאוחר יותר ידעתי שאני מאהבת בו, וכעבור חודשיים התחתנו בטמפל עמואל.

בחוג הסילון

ב עני, הארבי, היה כבר נשוי פעם, אבל אלה לא היו נישואין טובים. הוא אף פעם לא רצה להיות בנתי תמיד הכתובב בחוג. היו לו ילדים בני שואו הראשונים, אבל הוא לא מתראה איתם. לא. הוא לא שומר על קשר איתם. הטלפון צילצל, ויהודית ניגשה ונטלה

"לא, ענית, אני עסוקה. "ומחרתיים? לא, גם מחרתיים אני עסוקה. 10 הערבים הקרובים היו תפוסים אצלי. ברציפות. מאוחר יותר סיפר לי הארבי שאפילו לא היה טורח להפציר בנערות בעלות הצלחה כה גדולה. אבל הוא היה סקרן מאוד לראות מי היא הנערה הפרופולרית הזו, התפוסה למשך 10 ערבים רצופים. לבסוף קבענו פגישה לערב ה-11, ויצאנו יחד. "בפגישה השלישית שלנו אמר לי: אינני הושב שארצה פעם להתחתן או להתקשר שוב. אבל אני יודע שאם זה יקרה איפעם — זה יהיה איתך!" "כעבור שלושה חודשים ידעתי שזהו זה! הוא היה עקשן גדול. לקח לי חודשים

בכיר האו"ם מספר 870, בדיוק ליד הנהר, מניתיך יעלו בעיניהם מייד. ואם תוסיף לכך, "זה באותו בניין שבו גר ג'וני קארסון, המארח המפורסם של תוכנית הטלוויזיה הילנה", לא תאחר להבחין בהערצה הנשקפת מעיניהם. וביחוד אם אתה מתגורר בפנטהאון של אותו בניין. פיסגת

ההצלחה

ה שוער לבושיהמדים פתח בפני את דלת המונית. הוא הוביל אותי אל דלת-זכוכית גדולה ופתחה למעני. אחר כך ליווני אל דלפק-הקבלה, שם ישב שוער נוסף. "את מי ברצונך לראות?" בקע קולו מתחת לכומתת-המדים. מששמע את תשובתי, הודיע על בואי בטלפון הפנימי, והורה לי לעלות במעלית לדירת הפנטהאון.

נערה-מעלית, לבושי-מדים אף הוא, לחץ על הכפתור, ואנו התחלנו מטפסים אל קומתו העליונה של הבניין המפואר. חציתי את המיסדרון הארוך, הגעתי אל דלת המסומנת "37א" וצילצלתי בפעמון. אשה לבושה מדי-שירות שחורים וסינר לבן פתחה בפני את הדלת. היא הזמינה אותי להיכנס והוליכה אותי אל הסיפריה. "שבי והמתיני, בבקשה. הגברת תרד מייד." התיישבתי שם וסקרתי את החדר שמסביבי. היה זה חדר קטן, ספון ולוחות-עץ, ובו ספרים אחדים על מדפים, באר סיני מפואר בנוי בתוך העץ, ספה צרפתית, פמוטים ספרדיים ושולחן שעליו תצלומים ממוסגרים רבים. מצידו האחד התמונותיה של יהודית מזור, זוהרת ויפהפיה בכתר שלראשה. מצידו האחר — תצלומיהם של הארבי ושל שני ילדיהם. יהודית פסעה אל תוך החדר. היא נראתה תמירה וצנומה מאוד, ופניה חיוורים וזרי הרים. שיערה הבלונדי שפע על כתפיה, והיא היתה לבושה במכנסיים מתרחבים מפוספסים אדום ושחור. תכשיטים ציבערי ניים תלויים בשרשרות-זהב הקיפו את צווארה, פירקיידיה, אצבעותיה ומותניה. היא קידמה את פני בחיך והתיישבה. ביקשתיה לספר לי את סיפורה.

במילמול מהוסה המתפשט משולחן אל שולחן: "הארבי רוניק כאן." האנשים הישובים אל השולחנות מפנים ראשיהם המטופחים לצדדים, יהלומיהם מבהיקים לאור הניברשות, וכל העיניים בוחנות את המיקסורן המחוייט המוטל על המיסוד הקטיפתי המפוספס. כן, אין ספק, למיקסורן יש אמנם ביטנה אדומה מבהיקה, ולכן "אין ספק שהארבי כאן" ככלות הכל, כל מיקסורניו של הארבי, ללא יוצא מן הכלל, מצויידים בביטנה אדומה מבהיקה. ביטנה זו היא הסמל המיסחרי שלו, תוהיתו מקוריקיסמו.

הארבי עצמו ביקש שלא נזכיר את שם מישפתחו. "כיום מסתובבים ב"

יהודית אז - מלכת המים בת ה-14, עם אמה ואחיה

יהודית כיום - בביתה

נישואין

ב, טמפל"

כ ככך" פתחה יהודית, "הכל התחיל כשבחרתי למלכת-המים בתחרות ש-